

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XXVI

Warszawa, dnia 23 lipca 1949 r.

Nr 13

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA:

Poz. 58. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 17 maja 1949 r. o dodatkowych wynagrodzeniach za nauczanie w szkolnictwie pocztowo-telekomunikacyjnym. 101

ZARZĄDZENIA:

Poz. 59. Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 17 czerwca 1949 r. o dodatkowych wynagrodzeniach za nauczanie w szkolnictwie pocztowo-telekomunikacyjnym. 102

Poz. 60. Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 28 czerwca 1949 r. o powołaniu Komisji Kodyfikacyjnej. 104

Poz. 61. Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 3 czerwca 1949 r. zmieniające zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 9 grudnia 1948 r. o pracach zleconych. 105

Poz. 62. Przyjmowanie czeków przez jednostki eksploatacyjne P. P. T. i T. 105

Poz. 63. Zmiany i uzupełnienia w wydawnictwie Min. P. i T. „Taryfa pocztowa, telegraficzna i telefoniczna — 1948 r.“ 105

OKÓLNIKI:

Niedomagania w premiowaniu za wydajność pracy. — Obrót z zagranicą znaczkami pocztowymi. 105

ROZPORZĄDZENIA:

Poz. 58.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 17 maja 1949 r. o dodatkowych wynagrodzeniach za nauczanie w szkolnictwie pocztowo-telekomunikacyjnym.

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. Nr 14 poz. 90) w porozumieniu z Ministrem Skarbu zarządzam co następuje:

§ 1. Pracownikowi państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta Telegraf i Telefon“ przyznaje się za nauczanie i sprawowanie opieki nad młodzieżą w szkolnictwie zawodowym, prowadzonym przez państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ dodatkowe wynagrodzenie w granicach stawek i na warunkach określonych niniejszym rozporządzeniem, o ile wymienione czynności nie wchodzą w zakres obowiązków pracownika z tytułu zajmowanego stanowiska.

§ 2. (1) Za każdą faktyczną godzinę wykładu lub ćwiczeń praktycznych przyznaje się:

a) w szkołach średnich i na kursach zawodowych typu średniego za wykłady od 200 zł do 350 zł; za ćwiczenia od 100 zł do 150 zł,

b) na kursach zawodowych niższego typu za wykłady od 130 zł do 200 zł., za ćwiczenia od 80 zł do 100 zł.

(2) Tytułem taksy egzaminacyjnej za przeegzaminowanie jednego kandydata przy wszystkich egzaminach przyznaje się:

- a) przewodniczącemu za samo przewodnictwo . . . . . 30 zł.
- b) egzaminatorowi . . . . . 90 zł.
- c) protokółantowi . . . . . 45 zł.

(3) Za kierownictwo kursów przyznaje się miesięczne wynagrodzenie, odpowiadające wynagrodzeniu za 5 — 20 godzin wykładowych, a za wychowawstwo, poprawianie zadań piśmiennych, opiekę nad stowarzyszeniami młodzieżowymi i za prowa-

dzenie bibliotek miesięczne wynagrodzenie odpowiadające wynagrodzeniu za 2 — 6 godzin wykładowych.

- (4) Za opiekę lekarską lekarze szkolni i dentyści otrzymują za każdego 30 uczniów wynagrodzenie miesięczne odpowiadające wynagrodzeniu za 4 godziny wykładów.
- (5) Pracownicy wymienieni w § 1, zatrudnieni w charakterze nauczycieli w szkołach i na dwuletnich kursach teletechnicznych, prowadzonych przez państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta Telegraf i Telefon” otrzymują wynagrodzenie miesięczne, płatne z dołu, równające się iloczynowi miesięcznej ilości godzin wykładowych, przewidzianych programem nauki oraz stawki wynagrodzenia za jedną godzinę wykładu określonej w § 2 ust. (1). Do ogólnej miesięcznej ilości godzin wykładowych, stanowiących podstawę do obliczenia wynagrodzenia, w sposób wyżej podany, dolicza się ponadto za poprawianie zadań klasowych z języka polskiego, obcego i matematyki 4 godziny, z fizyki 3 godziny.

Wynagrodzenie obliczone w powyższy sposób wypłaca się za miesiące faktycznej pracy w czasie trwania roku szkolnego.

Za miesiące przypadające na ferie wakacyjne otrzymują wynagrodzenia tylko ci pracownicy, którzy jako nauczyciele zatrudnieni byli w ciągu danego roku szkolnego przynajmniej przez 5 miesięcy. Pracownicy tacy, jeżeli faktyczny czas ich pracy wynosił 10 miesięcy, otrzymują wynagrodzenie za 2 miesiące, jeżeli zaś w ciągu roku szkolnego

zatrudnieni byli przez okres krótszy aniżeli 10 miesięcy, otrzymują wynagrodzenie za jeden miesiąc ferij wakacyjnych.

Wysokość wynagrodzenia za miesiące przypadające na ferie wakacyjne równa się przeciętnemu wynagrodzeniu otrzymywanemu przez zainteresowanego pracownika, w ciągu danego roku szkolnego.

- § 3. (1) Wynagrodzenie za godziny wykładowe, przewidziane w § 2 ust. 3 oblicza się według stawek ustalonych w § 2 ust. 1.
- (2) Wynagrodzenie dodatkowe ustalone niniejszym rozporządzeniem przyznaje się także i w tym przypadku, kiedy zajęcia wykonywane są w godzinach służbowych.
- (3) Czas trwania wykładu lub ćwiczeń wynosi co najmniej 45 minut. Za jednostkę obliczeniową do ustalenia stawki wynagrodzenia dla lekarzy i dentyistów uważa się pełną godzinę.

§ 4. Zaszeregowanie kursów do właściwych grup i wysokość stawek wynagrodzeń za wykłady (§ 2 ust. 1) oraz za czynności wymienione w § 2 ust. 3, jak również sposób dokonywania obliczeń i wypłat ustala Minister Poczty i Telegrafów.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1949 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 8 sierpnia 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatkowych wynagrodzeniach za nauczanie w szkolnictwie pocztowo-telekomunikacyjnym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 19 z 1947 r. poz. 45), z późniejszą zmianą (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 23 z 1948 r. poz. 55).

wz. Minister Poczty i Telegrafów

(—) Z. Lipiński
Podsekretarz Stanu

Minister Skarbu

(—) K. Dąbrowski

ZARZĄDZENIA:

Poz. 59

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 17 czerwca 1949 r. o dodatkowych wynagrodzeniach za nauczanie w szkolnictwie pocztowo-telekomunikacyjnym.

Na podstawie § 4-go rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 17 maja 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, o dodatkowych wynagrodzeniach za nauczanie w szkolnictwie pocztowo-telekomunikacyjnym (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 13 z 1949 r. poz. 59) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustalam następujące stawki wynagrodzeń za wykłady i ćwiczenia praktyczne oraz za kierownictwo kursów:

I. W gimnazjach i liceach telekomunikacyjnych oraz na dwuletnich kursach teletechnicznych:

a) dla przedmiotów ogólnokształcą-

- cych i niezwiązanych z zawodem jak: religia, język polski, języki obce, historia, geografia, nauka o Polsce Współczesnej, ćwiczenia cielesne i przysposobienie wojskowe za godzinę wykładu . . . zł. 200
- b) dla przedmiotów zawodowych i ściśle związanych z zawodem jak: rysunek techniczny, podstawy elektrotechniki, matematyka, fizyka, chemia, mechanika, maszynoznawstwo, technologia metali, urządzenia elektryczne, urządzenia zasilające, urządzenia sygnalizacyjne, obrót materiałowy, zagadnienia gospodarcze i społeczno-państwowe, eksploatacja urządzeń pocztowych, administracja i organizacja p.p. P.P.T. i T., eksploatacja urządzeń telekomunikacyjnych za godzinę wykładu . . . zł. 250
- c) dla przedmiotów specjalnych jak: podstawy teletechniki, radiotechnika, linie teletechniczne, aparaty i centrale telefoniczne, urządzenia telegraficzne, miernictwo teletechniczne, stacje wzmacniakowe i telefonia nośna, lampy elektronowe, urządzenia radioelektryczne i miernictwo radiotelegraficzne za godzinę wykładu . . . zł. 280
- d) za prowadzenie przewidzianych programem nauki ćwiczeń praktycznych za godzinę . . . zł. 140
- e) za wychowawstwo w jednej klasie wychowawcom, miesięcznie . . . zł. 1000
- f) za opiekę nad stowarzyszeniami młodzieżowym wyznaczonym do tego opiekunom, miesięcznie . . . zł. 800
- g) za prowadzenie biblioteki szkolnej — bibliotekarzom, miesięcznie . . . zł. 800
- II. Na doksztalających kursach dla kandydatów na stanowiska kierownicze i kontrolne oraz na innych kursach prowadzonych centralnie przez Ośrodek Szkolnictwa Poczto-Telekomunikacyjnego:
- a) dla wszystkich przedmiotów za każdą godzinę wykładu . . . zł. 250
- b) za prowadzenie przewidzianych programem ćwiczeń praktycznych za każdą godzinę . . . zł. 125
- III. Na kursach: podstawowych dla praktykantów (pracowników) ze średnim wykształceniem, radiotelegrafistów, telefonistek i teletypistek:
- a) dla wszystkich przedmiotów za każdą godzinę wykładu . . . zł. 200
- b) za prowadzenie przewidzianych programem ćwiczeń za każdą godzinę . . . zł. 100
- IV. Na doksztalających kursach rozdziałczo-ambulansowych i innych kursach doksztalających nie objętych niniejszym zarządzeniem za każdą godzinę wykładu zł. 150.—.
- V. Na kursach dla monterów:
- a) dla wszystkich przedmiotów za każdą godzinę wykładu . . . zł. 200
- b) za prowadzenie przewidzianych programem ćwiczeń praktycznych za każdą godzinę . . . zł. 100
- VI. Na podstawowych kursach dla pracowników z powszechnym wykształceniem dla wszystkich przedmiotów za każdą godzinę wykładu zł. 130.
- VII. Za kierownictwo kursów:
- a) 2-letnich teletechnicznych, prowadzonych poza gimnazjami i liceami telekomunikacyjnymi miesięcznie . . . zł. 4000
- b) 2-letnich teletechnicznych, prowadzonych przy gimnazjach i liceach telekomunikacyjnych miesięcznie . . . zł. 3000
- c) doksztalających kierowniczo-kontrolnych i innych, prowadzonych centralnie przez Ośrodek Szkolnictwa Poczto-Telekom., oraz na 10-cio miesięcznych kursach p. t. miesięcznie . . . zł. 3000
- d) podstawowych dla praktykantów (pracowników) ze średnim wykształceniem, radiotelegrafistów, telefonistek, teletypistek i monterów miesięcznie . . . zł. 1500
- e) podstawowych dla praktykantów z powszechnym wykształceniem II-go typu (4-tygodniowych) . . . zł. 1000
- f) podstawowych dla praktykantów z powszechnym wykształceniem I-go typu (trzymiesięcznych) i doksztalających rozdzielczo-ambulansowych oraz innych doksztalających nie objętych niniejszym zarządzeniem — miesięcznie . . . zł. 750
- g) za kierownictwo pracowni telekomunikacyjnych i elektrotechnicznych, warsztatów telekomunikacyjnych, warsztatów obróbki w gimnazjach i liceach telekomunikacyjnych oraz na 2-letnich kursach teletechnicznych miesięcznie zł. 2000
- § 2. W wyjątkowych przypadkach stawki wynagrodzeniowe przewidziane w § 1 część I pkt. b i pkt. c oraz w części II-ej pkt. a niniejszego zarządzenia, mogą być, za zgodą Ministerstwa Poczty i Telegrafów, podwyższone do 350 zł. za jedną godzinę wykładu.
- § 3. Wynagrodzenie miesięczne nauczycieli w szkołach i na dwuletnich kursach teletechnicznych, nie pozostających na etacie gimnazjów i liceów telekomunikacyjnych, oblicza się w ten sposób, że ustaloną planem godzin miesięczną liczbę godzin wykładowych bądź ćwiczeń praktycznych, mnoży się przez stawkę wynagrodzeniową za godzinę wykładu (ćwi-

czeń) przewidzianą w § 1 ust. I pkt. od „a” do „d”.

Nauczycielom języka polskiego, obcego oraz matematyki do planowej miesięcznej liczby godzin wykładowych dolicza się za poprawianie klasowych prac pisemnych po 4-ry godziny, a nauczycielom fizyki — 3 godziny.

Gdy nauczyciel jest wykładowcą kilku przedmiotów bądź prowadzącym ćwiczenia praktyczne, przy obowiązujących różnych stawkach wynagrodzeniowych, wynagrodzenie miesięczne stanowi łączna suma miesięcznych wynagrodzeń, obliczonych oddzielnie dla poszczególnych przedmiotów wykładowych czy ćwiczeń praktycznych.

Do miesięcznych wynagrodzeń nauczycieli dolicza się każdego miesiąca wynagrodzenie za godziny wykładowe, przeprowadzonych w danym miesiącu ponad plan godzin.

W razie niedojścia do skutku przewidzianego planem godzin wykładowych z winy nauczyciela potrąca się z jego wynagrodzenia miesięcznego kwotę przypadającą za opuszczone godziny wykładowe.

§ 4. Nauczycielom, pozostającym na etacie gimnazjów i liceów telekomunikacyjnych, przysługuje wynagrodzenie wg. stawek podanych w § 1 ust. I pkt. od „a” do „d” tylko za godziny wykładowe (ćwiczeń), przeprowadzone

ponad normę tygodniową do której są zobowiązani.

§ 5. Podstawą do ustalenia należności za wykłady i ćwiczenia praktyczne w § 1 w częściach od III do VI-tej i w § 3 są rozkłady zajęć i dziennik lekcyjny klasy — kursu, a za egzaminy — protokół egzaminacyjny.

Wykaz obliczeniowy, podpisany przez sporządzającego, dyrektora szkoły lub kierownika kursu, stanowi podstawę do wypłaty wynagrodzenia.

§ 6. Wynagrodzenia za wykłady i ćwiczenia, za kierownictwo kursów, warsztatów, pracowników i inne funkcje szkolne wypłaca się z dołu ostatniego dnia każdego miesiąca.

§ 7. Zarządzenie niniejsze należy analogicznie stosować względem osób zatrudnionych w zawodowym szkolnictwie pocztowo-telekomunikacyjnym z poza pracowników pocztowo-telekomunikacyjnych.

§ 8. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1949 roku.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 25 sierpnia 1947 r. o dodatkowych wynagrodzeniach za nauczanie w szkolnictwie pocztowo-telekomunikacyjnym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19 z 1947 r. poz. 47) z późniejszą zmianą (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 23 z 1948 r. poz. 56).

wz. Minister Poczty i Telegrafów

(—) Z. Lipiński
Podsekretarz Stanu

Poz. 60.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 28 czerwca 1949 r. o powołaniu Komisji Kodyfikacyjnej.

Z dniem 28 czerwca 1949 r. powołuję Komisję do skodyfikowania i unowocześnienia przepisów pocztowo-telekomunikacyjnych.

W ramach Komisji działać będą podkomisje:

1) ogólnoprawna powołana: a) do skodyfikowania przepisów o charakterze ogólnym, nie przydzielonych innym podkomisjom, b) do usystematyzowania i zmodernizowania sprawozdawczości w zakresie resortu poczty i telekomunikacji, c) do opracowania przepisów w zakresie kompetencji rzeczowych i uprawnień finans.-gosp. organów kierowniczych w P. P. T. i T., d) do uzgodnienia prac pozostałych podkomisji, e) do oceny projektów i tekstów nowo opracowanych przez podkomisje tudzież f) do czuwania nad stroną wydawniczą nowo opracowanych przepisów; nadto podkomisja ta prowadzić będzie sekretariat Komisji;

2) pocztowa, powołana do skodyfikowania i unowocześnienia przepisów z zakresu pocztownictwa i administracji kasowej tudzież do zrewidowania i znormalizowania pocztowych druków manipulacyjnych;

3) telekomunikacyjna, powołana do skodyfikowania i unowocześnienia przepisów telegraficznych i telefonicznych tudzież do usystema-

tyzowania czynności manipulacyjnych i kasowych w tej dziedzinie;

4) administracyjna, powołana do usystematyzowania gospodarki materiałami, sprzętem, maszynami, ryczałtem tudzież administracji lokalnymi na szczeblach: centralnym, okręgowym i jednostek eksploatacyjnych.

Nadto do zakresu prac Komisji włącza się zgłaszane wnioski i projekty modernizacyjne z wyjątkiem technicznych oraz tych, które powinny należeć do zakresu Państw. Instytutu Telekom. wzgl. Zakładu Techniki Pocztovej.

Komisja pracuje pod kierownictwem Podsekretarza Stanu w składzie 21 osób reprezentujących czynniki administracyjny.

Nadto do udziału w Komisji zaprasza się przedstawicieli Związku Zaw. Prac. P. i T., przedstawicieli Gł. Komitetu Współz. Pracy i wybitniejszych przodowników pracy w poszczególnych dziedzinach poczty i telekomunikacji.

Przewodnictwo podkomisji powierzam:

- 1) ogólnoprawnej radcy Michalewiczowi Cz.,
- 2) pocztowej dyr. Głowackiemu Cz.,
- 3) telekomunikacyjnej dyr. Ignatowiczowi S.,
- 4) administracyjnej nacz. Demiańczukowi J.

Komisja może kooptować do swych prac osoby z poza jej grona.

Prace członków Komisji i osób dokooptowanych są płatne osobno na zasadach ogólnych.

Komisja ogłasza wyniki swoich prac bieżąco w „Przeglądzie Pocztowym“, na którego la-

mach powinna być przeprowadzana zasadnicza dyskusja na temat unowocześnienia przepisów i usprawnienia manipulacyj pocztowych.

Prace swe Komisja powinna wykonać do końca 1950 r.

Minister Poczty i Telegrafów

Prof. dr inż. W. Szymanowski

Poz. 61.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 30 czerwca 1949 r. zmieniające zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 9 grudnia 1948 r. o pracach zleconych.

W zarządzeniu Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 9 grudnia 1948 r. o upoważnieniu Dyrektora Zakładu Techniki Pocztowej do zlecenia pracownikom Ministerstwa Poczty i Telegrafów i p. p. „P. P. T. T.“ wykonania prac objętych zakresem działania Zakładu Techniki Pocztowej (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 27, poz. 69 z 1948 r.) wprowadza się zmianę następującą:

§ 1. W pkt. 1) dodaje się ustęp 2 w brzmieniu:

„Postanowienie powyższe dotyczy również pracowników Zakładu Techniki Pocztowej, o ile prace zlecone wykonywane są w godzinach nieurzędowych i nie wchodzi w zakres normalnych obowiązków służbowych“.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Poczty i Telegrafów

Prof. dr inż. W. Szymanowski

Poz. 62.

Przyjmowanie czeków przez jednostki eksploatacyjne PPT i T.

W zarządzeniu Ministerstwa P. i T. w sprawie przyjmowania czeków przez jednostki eksploatacyjne PPT i T. Nr Pk. (PRP) 313 z dnia 9 października 1948 r. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 24, poz. 60), wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 p. 5c — otrzymuje brzmienie:

„centrale spółdzielni, spółdzielnie w nich zrzeszone oraz centrale spółdzielczo-państwowe.“

2) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr PK. 431 z d. 27 czerwca 1949 r.

Poz. 63.

Zmiany i uzupełnienia w wydawnictwie Min. P. i T. „Taryfa pocztowa, telegraficzna i telefoniczna — 1948 r.“

W wydawnictwie Min. P. i T. pt. „Taryfa pocztowa, telegraficzna i telefoniczna“ w kolumnie „Objaśnienia“ wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

Taryfa telefoniczna.

W poz. 22 po ostatnim zdaniu „Jeżeli rozmowa nie doszła do skutku z winy wzywającego lub wzywanego — opłatę za wykonanie uprzedzenia, pobiera się“ dodaje się słowa: „patrz objaśnienia do poz. 25“.

W poz. 23 ostatnie zdanie powinno brzmieć:

„Jeżeli rozmowa nie doszła do skutku z winy wzywającego lub wzywanego opłatę za przekazanie wezwania i posłańca pobiera się — patrz objaśnienia do poz. 25.“

W poz. 25 po pkt. „d“ dodaje się zdanie:

„We wszystkich przypadkach, wyliczonych w punktach a), b), c) i d) pobiera się taryfową opłatę jak za niedojście rozmowy do skutku z winy abonenta, a oprócz tego w przypadkach pod c) i d), poza opłatami wymienionymi, pobiera się dodatkowe opłaty za uprzedzenie, za wezwanie do rozmównicy i za posłańca“.

Nr TE. 20 z dnia 28.VI.1949 r.

OKÓLNIKI:

Niedomagania w premiowaniu za wydajność pracy.

Przeprowadzona przez Ministerstwo wrywkowa kontrola list wypłat premii za wydajność

pracy za marzec 1949 r., w odniesieniu do wszystkich Okręgów P. i T., wykazała istniejące

jeszcze w niektórych placówkach p. t. niedomagania i niewłaściwości w przebiegu premiowania za wydajność pracy.

W szczególności w wyniku kontroli stwierdzono:

1. istnienie jeszcze marnotrawstwa energii pracowniczej przez nieuzasadnione utrzymywanie miejsc pracy dających zainteresowanym zespołom lub poszczególnym pracownikom zaledwie połowę wymaganego obciążenia;

2. bezpodstawne wyłączenie od premiowania pracowników wykonujących różnego rodzaju czynności pomocnicze, stanowiące jednak części składowe czynności objętych tabelą norm i podlegające premiowaniu zgodnie ze wstępnymi postanowieniami o sposobie obliczenia jednostek pracy według tabeli;

3. bezpodstawne zaliczanie sobie, przeważnie przez pracowników umysłowych, pełnych mnożników za czynności komisyjne lub wykonane wspólnie (np. czynności ekspedycyjne, liczenie gotówki, formowanie nadmiarów, przyjmowanie paczek) mimo, że czynności te wykonane zostały z doraźną lub stałą pomocą pracowników fizycznych lub innych pracowników;

4. bezpodstawne premiowanie według współczynników kontrolerów, kontrolujących i nadzorujących pracę zaledwie 2—4 pracowników.

Stwierdzono wypadki, że w urzędach osiągniętych miesięcznie 80 — 150 tysięcy jednostek pracy o łącznym składzie 10 — 18 pracowników umysłowych i fizycznych, poza naczelnikiem urzędu premiowanymi są według współczynników dwaj kontrolerzy.

Wypadki takie zaobserwowano nawet w urzędach wykonawczych o służbie wyłącznie nadawczej.

Podkreślenia wymaga fakt, że na omawianych kontrolerów nie przypadły żadne jednostki pracy z tego tytułu czynności wykonawczych (np. prowadzenie rachunkozdawstwa, kontrola opłat zwykłych przesyłek itp.), gdyż wszystkie wypracowane jednostki objęte zostały kartami pracy pracowników wykonawczych.

5. wadliwą organizację rejonów wiejskich nie dających listonoszom pełnego obciążenia.

W szczególności stwierdzono nawet na terenach o gęstym zaludnieniu i szeroko rozbudowanej sieci p. t.

a) utrzymywanie rejonów o trasie dochodzącej do 48 km. z 200 do 400 zaledwie mieszkańcami, co świadczy o wadliwym ustaleniu długości tras chodów;

b) rejonu o krótkiej trasie (kilka lub kilkanaście zaledwie kilometrów) z niewielką liczbą mieszkańców i o słabych obrotach eksploatacyjnych.

6) utrzymywanie odrębnych rejonów miejscowych w miejscowościach liczących zaledwie kilkuset mieszkańców i zaliczanie listonoszom pełnego zatrudnienia z tego tytułu.

7. zaliczanie sobie, wbrew postanowieniom przepisów premiowych, przez kierowników jednoosobowych placówek p. t. premii od wszy-

stkich wypracowanych przez placówkę jednostek pracy, mimo faktycznego korzystania z pomocy pracowników fizycznych (listonoszów) wykonujących służbę zewnętrzną tylko kilka godzin dziennie.

8. wykazywanie wygórowanych ilości nadanej, nadeszłej i przekartowanej korespondencji przy równoczesnym zaliczaniu do przesyłek nadeszłych czasopism w prenumeracie zleczonej, choć przesyłki te wykazywane są w poz. 30 wykazu obrotu.

9. wykazywanie wygórowanej ilości telefonicznych rozmów międzymiastowych wchodzących, przekraczających o 50 do 200% rozmowy wychodzące, oraz wykazywanie wygórowanej ilości rozmów przechodzących, które w wielu wypadkach wykazywane są wogóle bezpodstawnie.

10. wykazywanie przez małe placówki wykonawcze znacznej ilości rozmów przechodzących, dochodzącej do 1.000, a nawet do 4.000 rozmów miesięcznie, co świadczy o konieczności zrewidowania w tych placówkach prawidłowości połączeń międzymiastowych.

11. utrzymywanie nadmiernej ilości otrzymywanych i wysyłanych worków (odsyłek) mimo nikłych obrotów w tych placówkach i braku uzasadnienia względami sprawności służby.

12. błędne wypełnienie wykazów obrotu, szczególnie w pozycjach 25, 26 i 28 (wykazywanie przesyłek przekartowanych przez nieuzasadnione stworzenie z ekspedycji samodzielnych miejsc pracy) w poz. 33 (wykazywanie jako bezpośrednich wiązek „R“ przedmiotów rejestrowanych otrzymywanych i wysyłanych normalnie w workach odsyłkowych z kartą) i w poz. 49 (wykazywanie abonentów telefonicznych w niewłaściwych grupach central telefonicznych).

13. wykazywanie w kartach pracy większych ilości wykonanych czynności niż w wykazie obrotu, względnie zaliczenie sobie tych samych czynności lub faz przez różne miejsca pracy. N. p.

a) w niektórych urzędach zbiorczych otwierane są bez uzasadnienia nadmiary kasowe z przeznaczeniem do N. B. P., a ponadto do gotówki uporządkowanej i przeliczonej zaliczają te urzędy sumy z czeków odesłanych w nadmiarach kasowych. Powoduje to sztuczny wzrost obrotów i nieuzasadnione zaliczenie jednostek pracy;

b) w niektórych urzędach dworcowych magazynierzy paczkarń zaliczają sobie przedmioty ładunku przeładowane bezpośrednio z ambulansu do ambulansu, to jest takie, które zupełnie nie przechodziły przez magazyn paczkowy. Również personel przeładunkowy wykazuje w kartach obliczeniowych większą ilość przedmiotów ładunku przechodzących niż podano w wykazie obrotu;

c) telegrafisci w niektórych urzędach rejonowych wykazują w kartach pracy nie tylko

telegramy wychodzące i wchodzące, ale i telegramy przechodzące dla których tabela norm nie przewiduje mnożnika, gdyż telegram przechodzący należy zapisać raz do telegramów wchodzących drugi raz — do wychodzących. W rezultacie pracownicy ci zapisując do kart pracy czynności nie przewidziane tabelą norm, zaliczają sobie większą ilość jednostek pracy, niż w rzeczywistości wypracowują, co wyraźnie widać z porównania odpracowanych telegramów na dalekopisach wykazanych w kartach pracy i w wykazie obrotu, w których to dokumentach ilości telegramów nie są zgodne.

W związku z przytoczonymi niedomoganiem Ministerstwo zauważa, że premiowanie za wydajność nie może być wykorzystywane do zapewnienia sobie dodatkowych dochodów drogą stwarzania sztucznych warunków, lub kosztem współpracowników i za wszelkie tego rodzaju usiłowania winni będą pociągani do surowej odpowiedzialności służbowej.

Ministerstwo przypomina okólnik z dnia 7.2.1949 r. w sprawie niedomogań organizacyjnych w jednostkach eksploatacyjnych (Dziennik Urz. M. P. i T. Nr 4, z 1949 r.), określający warunki, którym muszą odpowiadać wyniki premiowania i wytyczne co do ustalania obsad przy czynnościach nie objętych normami.

Okólnikiem tym zarządzona została powszechna rewizja podziału czynności.

Wyniki kontroli Ministerstwa stwierdzają, że rewizja ta przez niektóre placówki p. t. nie została jeszcze przeprowadzona, oraz że placówki te nie wyciągają narzucających się wniosków z list wypłat premii za wydajność, traktując wypłaty premiowe mechanicznie i kontrolując je tylko pod względem cyfrowym.

Wymienionym okólnikiem Ministerstwo zarządziło już, by analiza wyników premiowania była stałym przedmiotem odbywanych narad

wytwórczych. Przypominając o tym obowiązku Ministerstwo oczekuje jaknajrychlejszej likwidacji poruszonych niedomogań w drodze zespołowego wysiłku.

Ministerstwo zwraca uwagę, że aprobata list wypłat przez naczelnika urzędu lub Obwodu nie polega na cyfrowym sprawdzeniu wpisów w listach wpłat. Aprobowanie list wypłat polega przede wszystkim:

1) na sprawdzeniu wyników premiowania przez porównanie osiągnięć poszczególnych pracowników,

2) na analizie pod kątem słuszności i legalności premii przewyższających wynik przeciętne,

3) na konfrontacji list wypłat z wykazem obrotu, oraz z wynikami z poprzednich miesięcy,

4) na analizie samego wykazu obrotu.

Pobieżne przejrzenie list wypłat i wykazu obrotu pod kątem wymienionych wymogów, pozwoli na wyciągnięcie właściwych wniosków i na zastosowanie odpowiednich środków zaradczych.

Ministerstwo zaznacza, że zgodnie z § 38 przepisów o premiowaniu w służbie eksploatacyjnej, za słuszność i legalność list wypłat premiowych odpowiedzialni są kierownicy agencji i naczelnicy urzędów, oraz przełożone jednostki kierownicze.

Z postanowień tych Ministerstwo będzie zmuszone korzystać w całej rozciągłości, by obserwowane jeszcze przejawy marnotrawstwa energii pracowniczej i szablonowego traktowania wyników premiowania, zostały ostatecznie usunięte.

Okólnik niniejszy wraz z okólnikiem z dnia 7.2.1949 r. należy szczegółowo omówić i przedyskutować na specjalnych konferencjach służbowych.

Nr. Org. 1510 z dnia 1 lipca 1949 r.

Obrót z zagranicą znaczkami pocztowymi.

Ministerstwo Skarbu zawiadomiło, że kontrolę nad obrotem znaczkami pocztowymi z zagranicą przejęło Ministerstwo Handlu Zagranicznego.

Z tą chwilą znaczki pocztowe przestały być traktowane jak quasi znakij pieniężne i podlegają reglamentacji towarowej, na równi z innymi towarami w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1.IX.1939 r. o zakazie przywozu i wywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 555).

W związku z powyższym wysyłanie wszelkiego rodzaju znaczków pocztowych zagranicę, tak ostemplowanych jak i nieostemplowanych, krajowych lub zagranicznych, wymaga pozwolenia Ministerstwa Handlu Zagranicznego, Wydział Reglamentacji.

Sprowadzanie do kraju znaczków filatelistycznych dopuszczalne jest w listach poleconych do wagi 100 gramów, z wyłączeniem polskich znaczków obiegowych.

Nr PZ. 261 z dnia 2 lipca 1949 r.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczty i Telegraf Warszawa, pl. Małachowskiego 2, p. 500. Wpłaty za Dziennik Urzędowy należy uskutechnić na konto czekowe P. K. O. Nr I — 3000. Prenumerata za III kwartał będzie podana w najbliższym numerze Dz. Urz. Min. P. i T.

[The text on this page is extremely faint and illegible, appearing as ghosting or bleed-through from the reverse side of the paper. It consists of several lines of text that are difficult to decipher.]